

Ιερομόναχος Εφραίμ Διονυσιάτης (1913 - 21 Δεκεμβρίου 1993)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Ιερομόναχος Εφραίμ Διονυσιάτης, ο ταπεινός δούλος του Θεού (φωτ.μοναχού Γαβριήλ Φιλοθεΐτου)

Ιερομόναχος Εφραίμ Διονυσιάτης, ο ταπεινός δούλος του Θεού (φωτ.μοναχού Γαβριήλ Φιλοθεΐτου)

Ο κατά κόσμον Ευριπίδης Ματάνης γεννήθηκε στη Μεσορώπη της Καβάλας το 1913. Προσήλθε στη μονή Διονυσίου το 1949, όπου εκάρη μοναχός το 1950. Χειροτονήθηκε διάκονος το 1951, πρεσβύτερος το 1954 και προχειρίσθηκε Πνευματικός το 1976. Διετέλεσε ηγούμενος (1976-1979) μετά την παραίτηση του Γέροντός του Γαβριήλ (+1983).

Κατόπιν μόνασε, από το 1982 ήσυχα, ειρηνικά και φιλάδελφα στην Καλύβη των Εισοδίων της Θεοτόκου της Νέας Σκήτης, ασχολούμενος και με τη ραπτική. Ένα έτος προ της εκδημίας του περίπου επέστρεψε στη μονή της μετανοίας του. Γηροκομούμενο στο νοσοκομείο της μονής, τον επισκέφθηκε ένας ιατρός και μεταξύ άλλων του είπε ο αξιομακάριστος Προηγούμενος: «Αγαπώ τον θάνατο, δεν τον φοβάμαι». Πράγματι, όπως έλεγε ο Γέροντάς μας, Αμιλιανός Σιμωνοπετρίτης, σε μία κηδεία μοναχού: «Εμείς οι μοναχοί γι' αυτή τη στιγμή ζούμε».

Ο ίδιος ιατρός γράφει για τον Γέροντα Εφραίμ Διονυσιάτη: «Ταπεινός δούλος του Θεού, που όσοι τον γνώριζαν τους πλημμύριζε με μία ουράνια ευλογία. Η άυλη φυσιογνωμία του εξέπεμπε τέτοιο φως γαλήνης που σε μεταμόρφωνε ελαφρό σαν πουλί. Και μέσα από την ταπεινότητά του ξεπηδούσε μία σοφία. Όταν ερχόμουν στο Άγιον Όρος, έμενα αρκετές μέρες μαζί του κουβεντιάζοντας βέβαια, για τί

άλλο; Για τον μοναχικό βίο, γι' αυτό το ανερμήνευτο μυστήριο, που δεν υποτάσσεται σε λογικά μέτρα, γιατί, βέβαια, ο μοναχικός βίος είναι ιδέα, είναι πνεύμα, είναι ελευθερία, είναι ζωή. Τα λόγια του έβγαιναν από μια εσωτερική ανάταση μιας αληθινά θρησκευόμενης ψυχής, όχι από δογματική ακαμψία, αλλά αυθόρμητα. Άγιε Γέροντα, φρόντιζε για μας τους αμαρτωλούς και στέλνε την ευλογία σου στην ανούσια και συμβατική ζωή μας». Ανεπαύθη εν Κυρίω στις 21.12.1993.

Πηγες - Βιβλιογραφία:

Μοναχολόγιον Ιεράς Μονής Διονυσίου. Μωυσέως Αγιορείτου μοναχού, Ανεπαύθησαν εν Κυρίω, Πρωτάτον 45/1994, σ. 245. Νικολάου Μαυρομάτη, Ύστατος χαιρετισμός του Γέροντος Εφραίμ Διονυσιάτου, Πρωτάτον 46/1994, σσ. 276-277.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνας Τόμος Γ΄1984-2000 , σελ.1357 , Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.